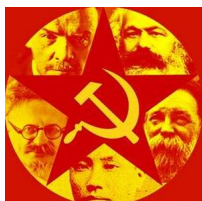

Nếu đưa vào tín ngưỡng dân tộc của người Việt mà kết luận đối với các tín ngưỡng ngoại nhập, thì tín ngưỡng nào chỉ trở nên vô thần tuyệt đối (cộng sản) đâu là phi dân tộc.

Chỗ nghĩa cộng sản có thể nhìn dưới nhiều góc cạnh. Nếu chú ý tới thực tế, thì chỗ nghĩa cộng sản được xem như là một đường chính trị. Nếu chú ý tới tham vọng muốn thay thế ý thức hệ đem chỗ nghĩa cộng sản chép lên toàn thể sinh hoạt của xã hội, thì chỗ nghĩa cộng sản phải được xem là một “đồ”, một loại sản phẩm để nhai nghĩa với các đồ giáo khác. Ở đây, tôi chỉ ra tên gọi “đồ cộng sản” để chỉ tình trạng đó.

Ông tổ của Quốc gia cộng sản là Karl Marx (1818-1883) Friedrich Engels (1820-1895). Người có công đem chỗ nghĩa cộng sản áp dụng vào hiện thực đời sống quốc gia, xã hội là Vladimir Ilyich Lenin (1870-1924) tại nước Nga năm 1917.

Hết giờ cộng sản đã vào Việt Nam từ thập niên 1930. Tháng 6 năm 1929 Đảng Cộng sản Đông Dương được thành lập, tháng 10 năm 1929 An Nam Cộng sản Đảng ra đời. Tháng 1 năm 1930 Tân Việt Cách Mạng Đảng được đổi thành Đông Dương cộng sản Liên Đoàn. Hai tổ chức Cộng sản được đưa đến Nguyễn Ái Quốc tổ chức Hội Chí Minh để di chuyển Quốc gia cộng sản từ Miền Bắc Khoa và tri thức tập hợp tại Hội đồng Cộng, để thành lập đảng Cộng sản Đông Dương duy nhất vào ngày 3.2.1930. Đông Dương Cộng sản Liên đoàn không công nhận hợp.

Tóm tắt sơ lược:

Ta thử xem “đồ cộng sản” có điểm nào phù hợp với tín ngưỡng của dân tộc Việt Nam.

Trước hết, thuyết Mác-xít lý giải chỗ nghĩa duy vật làm nền tảng. Karl Marx đã đồ ngụy biện chỗ pháp của Hegel. Hegel là một triết gia duy tâm ở Đức chỉ trở nên cái tinh thần có trước và quyết định nh sau nên tất cả vật chất. Marx thì ngược lại, chỉ trở nên vật chất có trước quyết định nh sau nên tất cả tinh thần.

Marx áp dụng ngay vào lịch sử để chứng minh rằng: dòng lịch sử của loài người chỉ là sự biến đổi của vật chất, tạo ra thuyết duy vật sơ quan.

“Lịch sử tự nhiên chứng minh gì, nếu không phải chứng minh rằng sự xuất hiện tinh thần cũng biến đổi theo sự xuất hiện vật chất? Nhưng tự nhiên thì không trả lời câu hỏi bao giờ cũng chỉ là những tự nhiên của giai cấp thực tại (13).”

Vật chất tự nhiên đời sống kinh tế của con người quyết định nh tất cả :

“Sự phát triển và mặt chính trị, pháp luật, triết học, tôn giáo, văn học, nghệ thuật v.v... đưa vào sự phát triển kinh tế (14).”

Do đó, cái “thực tại” Thực tại Linh, quan niệm về Thực tại Đạo và hồn thiêng của con người trong các

“Đạo”... Công Sơn

Tác Giả: Phan Thiát Nguyán Kim Khánh
Thứ Hai, 19 Tháng 12 Năm 2011 07:50

Đạo giáo cũng chỉ là phần nhấc của thế giới xã hội, chúng làm gì có Thần Linh, có linh hồn. Engels viết:

“Bất cứ tôn giáo nào cũng đều chỉ là phần nhấc hắt vào trong đầu óc của người ta, nhưng số cớ mớ nhấc bên ngoài chi phối cuộc sống hàng ngày của họ, chỉ là số phần nhấc mà trong đó những số cớ mớ nhấc thế gian đã mang hình thức số cớ mớ nhấc siêu thế gian (15”).

Marx viết:

“Số khấc i tôn giáo vớ a là biếu hiếu u của số khấc i hiếu n thế c, iếu i là số phần kháng iếu i số khấc i hiếu n thế c đó. Tôn giáo là tiếng thế dài của chúng sinh bớ áp bớ c, vớ a là hớ nh phúc hớ iếu o của nhân dân (16”).

Quyát liát hớ n, Marx và Engel viết chung cho rớ ng: Thần Linh trong các tôn giáo chỉ là khí cớ áp bớ c của giai cớ p thế ng trớ đớ i vớ i giai cớ p bớ trớ :

“Tôn giáo càng ngày càng trớ thành vớ t số hớ u đớ c quyán của các giai cớ p thế ng trớ nhớ m mớ c đích giớ các giai cớ p bớ trớ đớ i ách áp bớ c (17”).

Nhớ n xét:

“Đạo” công số n phần nhấc hay chỉ bớ thế n Linh Tớ i cao là Thếáng Đớ và cớ linh hớ n bớ t tớ cớ a con ngớ i.

“Tín ngớ ng” công số n đớ t trên nớ n thế ng duy vớ t số quan có cái vớ khoa hớ c, hớ p đớ n nhớ ng bớ óc iếu lý luớ n, tin vào khoa hớ c. Tuy nhiên, Marx vớ p phần i đớ u này là khi quớ quyát vớ t chỉ t có trớ c tình thế n thì số quớ quyát này cũng giớ ng nhớ mớ t tín đớ u trong tôn giáo, chỉ a ai chỉ ng mình đớ c là vớ t chỉ t có trớ c tình thế n.

Vớ phầnáng đớ n tín ngớ ng dân tớ c, “đạo” công số n hoàn toàn vong bớ n và phi nhân, không có đớ m nào có thế chỉ p nhớ n đớ c vớ i tín ngớ ng của dân tớ c Viát Nam.

Đớ i chiếu tín ngớ ng dân tớ c Viát vớ i tín ngớ ng ngoớ i nhớ p

Biếu nhớ t lấ sau đây số cho thế y số khác biớ t:

1- Đạo Viát: Có Thần Linh tớ i cao: Có Ông Trớ i, Thếáng Đớ, Đớ ng Tớ o Hóa, Ngớ c Hoàng v.v... biớ t đớ c do cớ m tính.

Linh hớ n con ngớ i: Có linh hớ n hớ ng số ng, biớ t đớ c do cớ m tính.

2- Đạo Nho: Thần Linh tớ i cao: Có Thần Lý Thái Cớ c, biớ t đớ c do lý tính.

Linh hớ n con ngớ i: Có linh hớ n hớ ng số ng, biớ t đớ c do lý tính.

3- Đạo Phớ t: Thần Linh tớ i cao: Trớ t đớ không có Tớ o hóa.

Linh hớ n con ngớ i: Không có linh hớ n hớ ng số ng, chỉ có tâm thế c, tớ c Alaya thế c máy móc, cớ hớ c tớ đớ ng.

4- Đạo Thiên Chúa: Có Chúa Trớ i, Thiên Chúa, biớ t đớ c do Mớ c Khớ i.

Linh hớ n con ngớ i: Có linh hớ n hớ ng số ng, biớ t đớ c do Mớ c Khớ i.

5- “Đạo” công số n: Trớ t đớ không có Thếáng Đớ, không có Tớ o Hóa.

Linh hớ n con ngớ i: Trớ t đớ không có linh hớ n.

* Thần Linh tớ i cao:

Đớ o Viát, đớ o Nho, đớ o Thiên Chúa có cùng mớ u số chung là nhìn nhớ n có mớ t Đớ ng Tớ o Hóa, Thếáng Đớ, và tôn thế Đớ ng Tớ o Hóa y.

Trong Viát đớ o, Đớ ng Tớ o Hóa có nhớ ng Thánh Danh nhớ : Ông Trớ i, Ngớ c Hoàng, Thếáng Đớ ... iếu nhớ tớ ng của Đớ ng Tớ o Hóa trong trí ngớ i Viát còn thô số. Trớ thế vớ Đớ ng Tớ o Hóa do cớ m tính, còn iếu n iếu n vớ i tâm lý của con ngớ i.

Trong đạo Nho, Đạo gia Hóa trị nên minh triết vì do lý tính mà biết được Ngài. Thánh Danh của Ngài là Thiên hay Lý Thái Cực.

Trong đạo Thiên Chúa, Đạo gia Hóa trị nên rõ ràng, có ngôi vị và nháng u phám minh bạch vì đạo Thiên Chúa là đạo Mục Khái, Thiên Chúa vén màn bí mật cho con người biết, vượt trên cảm tính và lý trí tự nhiên của con người. Đạo gia Hóa có nháng Thánh Danh: Thiên Chúa, Đức Giê hô va, Đức Gia vê, Đức Chúa Trái, Thiên Chúa Ba Ngôi...

Đạo Phật và “đạo” công sơn không có Đạo gia Hóa, triết đề phánh và chái bá Thiên Linh Tái Cao.

*- Linh hồn người ta

Đạo Kitô, đạo Nho, đạo Thiên Chúa cùng có mục đích chung: tin vào linh hồn hằng sống, trường tồn và bất diệt.

Cũng như lòng tin vào Thiên Linh Tái Cao, lòng tin vào linh hồn trong đạo Kitô còn thô sơ do cảm tính; trong đạo Nho thì minh triết lý tính; trong đạo Thiên Chúa thì rõ ràng và dứt khoát vì do Mục Khái.

Đạo Phật và “đạo” công sơn phánh nhán hay chái bá linh hồn hằng sống. Đạo Phật khác với công sơn ở chỗ: đạo Phật dạy rằng, mọi người đều có tâm thức (alaya thức) máy móc tiếp nhận mọi sự trong vô hạn kiếp đời chuyển hóa vô cùng tồn tại trong vòng luân hồi, còn “đạo” công sơn thì hoàn toàn không có gì, cái linh hồn và ngay cả cái thức trong đạo Phật cũng chỉ là ảo tưởng, chết là hết.

*- Kết luận

Nếu dựa vào tín ngưỡng dân tộc của người Kitô mà kết luận đối với các tín ngưỡng ngoại nhập, thì tín ngưỡng nào chỉ trường tồn vô thời gian tuy thế đời (công sơn) đều là phi dân tộc. Mà đã phi dân tộc thì thế nào cũng phản dân tộc như chính nghĩa công sơn du nhập vào Kitô nam đã và đang tàn phá đức tin của Kitô Nam.